

ДА ПРЕДАДЕШ НА БОГ ПЪЛНИЯ КОНТРОЛ

Дейвид Уилкерсън
26 Септември 2005

Повечето читатели знаят, че Върховния съд на САЩ постанови, че Десетте Божии Заповеди не могат да стоят на публичен показ в никоя правителствена съдебна зала. Това съдебно решение беше изчерпателно отразено от медиите. Но какво означава?

Съдът е мястото, където се прилагат законите. А Десетте Божии Заповеди представляват моралния Божий закон, който е непроменяем както закона за гравитацията. Ако го нарушиш, все едно че си паднал от висока сграда. Можеш да казваш, че закона не ти влияе, но със сигурност ще трябва да си платиш за последиците.

С две думи, Десетте Божии Заповеди са вечен, написан от Бог закон, който да пази обществото от саморазрушение. Невероятно е колко много строителни фирми работят точно сега, за да изтрият тези заповеди, както и Божието име навсякъде, където са били гравирани в мрамора и бетона на съдебните зали.

Колко показателно е това за състоянието на нашето общество. В началото тези непроменими закони бяха гравирани върху камък от самия Божий пръст. А сега биват заличавани от камък чрез човешки закон.

Чувам някои християни да казват: „Какъв толкова е проблема? Ние не сме под Закона. Защо въобще трябва да се обсъжда?“ Потръпвам, когато чуя това. Не, ние не сме под еврейския закон, който съдържа 613 допълнителни заповеди, прибавени там от еврейските равини. Но всеки християнин е под властта на Божия морален закон, който се съдържа в Десетте Заповеди. Никой вярващ не може да оправдае извършването на прелюбодеяства, кражби или убийства.

Чудя се какво ли си мисли Бог, когато гледа как тези фирми заличават Неговия Закон пред очите ни. Отново някои вярващи възразяват: „Нямаме нужда да виждаме Заповедите, изписани там. Всичко, от което наистина имаме нужда, е те да бъдат написани в сърцата ни.“ Не това казва Божието Слово. Помислете колко видимо присъствие възнамеряваше Бог да имат заповедите му сред хората:

“Тези думи, които днес ти заповядвам, да бъдат в сърцето ти... Да ги връзваш за знак на ръката си и да бъдат като превръзки над очите ти. Да ги написваш на стълбовете на вратите на къщата си и на портите си... и на тях да учиш усърдно синовете си и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш” (Второзаконие 6:6,8-9,7).

Ужасната истина е, че нечестивите власти в обществото ни са отхвърлили Бог. Сега се премахва всеки спомен за Него от училищата, съдилищата и гражданските ни институции. Скоро същите тези власти ще се опитат да направят незаконни и думите от клетвата за вярност: „Един народ под властта на Бог“.

Аз вярвам, че тази лудост няма да остане ненаказана още дълго време. Убеден съм, че Бог скоро ще се намеси. Вижте какво се случва в Европа напоследък. Миналата година Европейския съюз се опита да приеме конституция, която нагло отхвърля името на Бог и определя Европа като не религиозна. Опитът пропадна, но онези, които се опитаха да го прокарат, със сигурност ще се върнат, те няма да се предадат докато Божието име не бъде заличено от цяла Европа. Те са заявили ясно намеренията си: „Нека Бог си задържи небето. Дайте ни земята. Дръжте религията далеч от нас.“

Истината е, че ако не желаете Бог сред вас, Той ще си тръгне. Помислете какво се случи в Европа след представянето на тази конституция. В Германия и Франция има огромна безработица. Социалните помощи са недостатъчни. Правителствените организации са парализирани и навсякъде цари пълен хаос. Но това е едва началото на още по-голям страх и хаос, които ще се стоварят върху хората, които категорично отхвърлят Бог.

Днес същия анти Бог дух, който се движи в Европа, работи и в Америка, което би трябвало да ни накара да скърбим. Библията отправя предупреждение след предупреждение по този въпрос. Защо Бог осъди поколението на Ной като прати потоп? Защо се случи унищожението на Содом и Гомор? Поради беззаконие. Библията казва, че в онези общества всеки човек беше закон сам за себе си, а праведните се измъчваха. Лот, който живя в Содом, ежедневно страдаше поради беззаконието в обществото (виж 2 Петрово 2:8).

В зората на еврейската история виждаме окончателния Божий план за изгубения беззаконен свят.

До края на книгата Битие, Бог вече беше избрал малък, незначителен народ, който да бъде учител на другите нации. Той искаше да изгради хора, които да бъдат пред езическия свят жив пример за добрината Му. И така, за да предаде това свидетелство, Бог заведе народа си до места, които бяха извън техния контрол. Той изолира Израел в пустинята, където единствено Той щеше да бъде техния Снабдител и да се грижи за нуждите им.

Израел не можеше да оцелее сам в онова пустинно място. Те не можеха да контролират наличността на храна и вода. Не можеха да контролират посоката си, защото нямаха компаси и карти. Как щяха да се хранят и какво щяха да пият? Накъде да поемеха? И къде щяха да стигнат?

Бог щеше да направи всичко за тях. Щеше да ги води ден след ден чрез свръхестествения облак, който светеше пред тях в тъмнината нощем. Щеше да ги храни с ангелска храна от небето и да им дава вода от Скалата. Да, всяка една нужда щеше да бъде снабдена от Господ и никой враг нямаше да може да ги победи.

“От небесата Той ти даде (на Израел) да чуеш гласа Му, за да те научи” (Второзаконие 4:36). Божият народ щеше да чуе как думите Му ги водят, а след това и да свидетелства: „Има ли някой в цялото човечество, който да е чувал Божия глас?“ (виж 4:32-34)

Народите, които се намираха около древен Израел бяха пълни с „други богове“ - идоли, направени от дърво, сребро и злато. Боговете им бяха неми, не чуваха, не можеха да обичат, водят или предпазват онези, които им се покланяха. На фона на това, всеки един от онези народи можеше да погледне Израел и да види един специален народ, когото Бог водеше през ужасната пустиня. Те можеха да видят един Бог, който говори на народа Си, който обича и чувства, който отговаря на молитви и върши чудеса. Това беше един жив Бог, който водеше народа Си във всеки детайл от живота им.

Това беше причината Бог да издигне Израел: да покаже на езическия свят какво представлява истинския, жив Бог. Когато Той погледнеше народите, Той виждаше човешката раса пълна с насилие и беззаконие, викаща жално към богове, които не можеха да им помогнат. Това беше един свят, пълен с безпокойство, борби, хора със зли намерения, които се скитаха като овце без пастир.

И така, Бог издигна народ, който Той да обучи. Трябваше да разполага с хора, които да живеят под Неговата власт, които да Му вярват напълно, предавайки Му цялостния контрол върху всеки аспект от живота си. Този народ щеше да се превърне в Неговото свидетелство пред света.

Защо Бог искаше пълен контрол върху един народ? Защо настояваше те да Му вярват за всичко? Защото само Бог знаеше пътя. Само Той знаеше бъдещето им и имаше сила да ги заведе в пълната почивка. И щеше да направи невъзможното, за да го постигне.

Затова Израел беше поставен в ситуации, които не можеше да контролира. Те се изправяха пред изпитания, които не можеха да разберат; тестове, които бяха извън способностите им да се справят с тях. Бог ги постави в тези кризи, за да събуди вярата им. Той искаше да ги преведе през тези преживявания, за да изгради увереността им, така че без значение какво има в бъдещето, те да могат да кажат: „Бог ни освободи и пак ще ни освободи. Той ни изведе от наказанията в Египет и от робството на фараона. Да бъде цялата слава на Господ в настоящата ни криза.“

Възлюбени, това все още е начина, по който Бог произвежда вяра в хората Си. Той ни води в огнени изпитания, в които не можем да оцелеем със собствени сили. Изправяме се пред проблеми, които не могат да бъдат решени, освен чрез чудеса. Виждате ли, както и Израел, ние сме предопределени да бъдем печелившия Божий народ. Той иска ние да бъдем пример за изгубения свят – хора, доведени до предела на силите си, които виждат пред себе си непроходими планини, непрекосими морета, невъзможни преживявания в пустинята, но които заявяват: „Това е много по-силно от мен. Ще се нуждая от чудо, за да се справя, защото не мога да го направя сам и да намеря решението. Никой човек или институция не може да ми помогне. Господ е единствената ми надежда. Трябва да Му предам пълния контрол върху живота и бъдещето си. Ще Му вярвам за всичко.“

Какъв избор направи Израел? Те откликнаха с изблик на недоверие и неверие – десет такива изблика всъщност. Накрая Бог каза: „Стига.“ Вижте как ги описва Библията: „Те не можах да влязат поради неверието си“ (Евреи 3:19). За съжаление, онези древни израилтяни не станаха пример за народ, който изцяло зависи от своя Господ, а по-скоро пример за неверие.

Според пророците, Бог щеше да изпрати собствения си Син, за да издигне хора в последните времена, изцяло зависещи от Него.

Хората от тези последни дни ще бъдат издигнати от Самия Христос, ще бъдат управлявани от Бог, водени от Духа и копнеещи за Господ във всяка сфера от живота си. Исус ни показва как става това, като живя напълно зависимо от Отец. Той се яви не само като последния Адам, но и като последния човек „модел“, последния пример за това какво търси Бог: някой, който да предаде на Отец пълния контрол над живота си.

“Защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, който Ме е пратил” (Йоан 6:38). „Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец... защото не търся Моята воля, а волята на Отца, който Ме е пратил“ (5:19,30).

Ние знаем, че Исус изцяло зависеше от Отец и е нашия пример за предаване и вяра. Всъщност, Той ясно казва, че такъв живот е възможен за нас. Повечето християни се съгласяват с думите: „Да, така трябва да се борим да ходим. Не да живеем със страх и притеснения, опитвайки се да разрешим проблемите си сами. По-скоро трябва да предадем живота и грижите си в ръцете Му.“

Ако наистина живеем по този начин, отсега нататък Бог ще бъде водача на душите ни. Но дали го правим? За много хора в църквата отговорът е твърдо не. Ние пеем песни за Йехова Ире, нашия Снабдител и цитираме Божиите имена: Ел Шадай, Адонай, Йехова, Елохим както и славните имена на Христос: Месия, Господ на господарите, Цар на царете. Но веднага след като се надигне следващата ни криза, започваме да се вайкаме и поставяме под въпрос Божията вяроност. Предаваме се на съмнения и страх, като разчитаме на собствените си сили, за да намерим изход.

Много християни редовно четат Библията, вярвайки, че това е живото, открито Божие Слово за техния живот. Една след друга из страниците на Писанието те четат за поколения, които чуват Божия глас. Те прочитат отново и отново как Бог говори на онези хора и непрекъснато се повтаря следната фраза: „И Бог каза...“ Но същите тези християни живеят, като че Бог не говори на хората Си днес.

Цяло поколение вярващи са стигнали до там да взимат решения съвсем сами, без да се молят или допитват до Божието Слово. Мнозина просто решават какво искат да правят, след което молят Бог да го потвърди. Те вървят напред устремено, като единствената им молитва е: „Господи, ако това не е Твоята воля, спри ме.“

Днес живеем във време, което наричат „поколение на едно мигване“. Хората взимат важни решения в миг на око. Един бестселър беше написан по темата. Казва се „Мигването: Силата да мислиш без да се замисляш“. Теорията е следната: „Вярвай в инстинктите си. Решенията в миг на око са доказано най-добрите.“

Помислете за всички забързан „миг на око“ език, който слушаме всеки ден: „Това е предложението на века. Можеш да забогатееш за една нощ, но имаш само малко време да решиш. Купи го сега!“ Движещата сила зад всичко е : „Мигай, мигай, мигай!“

Този вид мислене е започнало да заразява църквата и да влияе на решенията, взимани не само от „мигащи християни“, но и от „мигащи служители“. Много объркани енориаши са ни писали следната история: „Пасторът ни се върна от една конференция за бърз църковен растеж и веднага обяви: от днес всичко се променя. Той реши, че ще се превърнем за нула време в една от модерните църкви! Дори не ни накара да се молим за това. Всички сме объркани.“

Само преди няколко години лозунга сред християните гласеше: „Молил ли си се по този въпрос? Търси ли Бог относно това? Братята и сестрите ти около теб в молитва ли са? Получи ли съвет от Бог?“

Питам те – ти така ли правиш? Колко важни решения си взел през последната година „в миг на око“? Причината, поради която Бог иска пълния контрол върху решенията ни е, за да ни предпази от бедите, които се случват след повечето решения „в миг на око“.

Как да предадем пълния контрол над живота си на Бог?

Няма формула за това как да живеем напълно предадени на Господ. Всичко, което мога да ви предложа е онова, което Бог ме е научил в тази сфера. Той ми е показал две прости неща за това как трябва да Му давам пълния контрол.

Първо, трябва да съм убеден, че Бог е нетърпелив и иска да ми открие волята Си, дори за най-малките детайли от моя живот. Трябва да вярвам, че Духът, който живее в мен познава Божията воля за мен, и че ще ме води и говори.

“А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви води в цялата истина... Той Мен ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява” (Йоан 16:13-14). Исус ни казва, че Святия Дух ще ни предаде Божия ум и воля. „Когато го чуе (гласа ти), ще ти отговори... и ушите ти ще слушат слово зад теб, което, когато се отклонявате надясно и когато се отклонявате наляво, ще казва: Този е пътят, ходете по него!” (Исаия 30:19, 21)

Може би в този момент ти преживяваш някаква беда, вероятно причинена от прибързано решение. Дори и да е така, Господ обещава: „Вътрешното ти ухо ще чуе как ти говори Духа Ми: Отиди в тази посока. Направи това, не прави другото...“

Второ, ние трябва да се молим с непоклатима вяра за сила да се покорим на Божиите решения. Библията казва: „Но да моли с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, която се тласка и блъска от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа“ (Яков 1:6-7).

Когато Бог ни каже да направим нещо, ние се нуждаем от сила, за да продължим в тази посока и да Му се покорим изцяло. Повече от пет десетилетия от живота ми са минали в служение и аз съм научил, че Сатана и плътта винаги ще насаждат съмнения и въпроси в ума ми, и че се нуждая от сила от небето, за да не кажа „да“ на някоя ситуация, на която Исус е казал „не“.

Много от нас се молят: „Господи, знам какво ми каза. Но все още не съм убеден, че това беше Твоя глас. Всъщност, не съм сигурен, че съм достатъчно духовен да го различа. Моля те, просто отвори или затвори вратата за мен по този въпрос.“

Това не е отклика на вяра, който Той очаква от децата Си. Може да се молиш колкото си искаш – часове, дори дни наведнъж – да плачеш и да умоляваш. Но ако не се молиш с вяра, ако не вярваш, че Святия Дух ще те води както Исус обеща, никога няма да разбереш Божиите мисли за теб. Той чака докато види, че си посветен на това да приемеш каквото Той каже и да се покориш без въпроси. Отговорът ни към Него трябва да е: „Господи, Ти си Източника на спасението ми. Нека да бъде волята Ти в живота ми.“

Понякога Бог може да те накара да направиш нещо напълно немислимо. За провинциален проповедник като мен беше абсолютно немислимо да оставя малкото си градче и да дойда в Ню Йорк, за да проповядвам на членовете на бандите. Беше против здравия разум някой да ми каже: Отиди в Бруклин, в квартала „Форт Грийн“ и свидетелствай на бандата „May May“.

Отидох само поради една причина: защото Бог ми каза да го направя. Тогава се срещнах с Ники Круц. Сега, десетилетия по-късно, стотиците хиляди хора, които дойдоха при Исус в резултат на това неразумно решение продължават да се увеличават.

Бог не лъже хората Си, Той е обещал да направи волята си ясна за всички, които Го търсят. И когато сме Му дали цялостния контрол върху живота си, ще чуем гласа Му зад нас да казва: „Това е пътя, възлюбени слуго. Сега върви по него уверено. Аз държа всичко под контрол.“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2005 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Giving God Full Control](#) / [Да предадеш на Бог пълния контрол](#)